

ח' בנות נשים במצבות עשה דשביעית IV

1. מנהת חיטוך, מצחה קי"ב

והנה הרוב המחבר כי לעל פ' משפטים דיני מצווה זו וכ' שהוא קשור עם העשה דשם ואח"כ כתוב דנוגג בזכרים ובנקבות אם כן העשה זו ג"כ נוגג בזכרים ובנקבות, ובעובדות שעוברין ללא תעשה גם כן זרעה דעת הרוב המחבר במ' רצ"ו לכל הילא דריש לא' גם כן מරודרים הנשים אף על העשה אף במצבות עשה שהזמן גורמה ע"ש לענן י"ט ודעת מוספota קדושין אינו כן ומובה כמה פעמים בחיבור זה. על כל פנים ניחא לדעת הרוב המחבר נשים גם כן מזוהרים אך בחרישת דין רק עשה וה"ל מצות עשה שהזמן גורם א"כ יהיו נשים פטוריות מצווה זו ומ"ר הרמא"ח נראה דין חילוק וגם בר"מ אין מבוואר שום חילוק לענן שביעית בין זכרים לנקבות.

2. ספר החיציך מצחה רצ"ז

מצות שביתה ביום ראשון של פסח לשבות ביום ראשון של פסח... ונוהגת בכל מקום ובכל זמן, בזכרים ובנקבות...

3. מנהת חיטוך שם

(ב) ונוהגת כו'. והנה מצווה זו היא מ"ע שהוזג מ"מ חידש הרהמ"ח דאשה חיבת אף דבר"מ פטורה מ"מ כיוון והיא מזוהרת על הלאו. וכיון דיש ג"כ לאו בזה מזוהרת ג"כ על העשה אף להו זם"ג... מ"מ מישך מנטה צבאות אמר חיטוך ס"ט

4. בבל קדשין דף ל"ד.

ואיזוהי מצות עשה שלא הזמן גורם? מזווה, מעקה, אבידה, ושילוח הקן.

5. תוכפות שם ד"ה מעקב

מעקה אבידה ושילוח הקן - תימה לרבי בכל הגני כתיב לאו במקה כתיב (דברים כב) לא תהים דמים בבייתך... ובאבידה נמי כתיב (דברים כב) לא תוכל להמלחם ו בשלוח הקן כתיב (שם) לא תחק האם על הבנים וא"כ איך יהיו נשים פטורות אפילו הם זמן גורם... ואומר ר"י דבכללו משכחת בהו עשה בלבד לאו... ויר"מ דמ"מ מ"איכא נפקותא כשהיהה לאשה לקיים מצות עשה דאי היה אמין אונשי דנשיות פטורות מעשה בלבד הזמן גורם כמו כן יהיו פטורות מן הלאוין דאייכא למימר דאת עשה וזהו ל"ת אבל כשותן חיבות בעשה ולאו הזמן גורם או לא יבא עשה אחר וידחנו דעתך עשה דזהה לא תעשה ועשה.

6. רמב"ב, שוופר סומה ולולב פרק א'

שוופר של ראש השנה אין מהלין עלייו את יום טוב ואפילו בדבר שהוא משומם שבוט, כיצד היה השופר בראש האילן או מעבר הנהר ואין לו שוופר אלא הוא אינו עולה באילן ולא שט על פני המים כדי להבאו, ואני ציריך לומר שאין חותכין אותו ואין עושין בו מלאכה, מפני שתיקנית שוופר מצות עשה ויום טוב עשה ולא תעשה ואין עשה דזהה לא תעשה ועשה, ומותר ליתן לתוכו מים או יין או חומץ ביום טוב כדי לצחצחו, ולא יתן לתוכו מים רגלים לעולם מפני הכבוד שלא יהיו מצות בזויות עליו.

7. משגה למילך שם

מן שתקנית שוופר מצות עשה וכו'. זה פשוט בפרק בתרא דר"ה. ויש להסתפק בהא דקי"ל דעתך עשה דזהה ל"ת ועשה אם עבר וזחה הילא תעשה אם לוקה או לא מי אמרין כיון דקי"ל דעתך עשה ודחי ל"ת נמצא שאין כאן לאו

כלל אלא עשה להודיה ומשום דבר עשה לא לך א"ד כיון דעתך לא תעשה זה עם עשה אלים כהו דהאי ל"ת ואפ"לו אם בטול כדי לקיים עשה אחר לוקה...

עוד נ"ל דאף דנימא לכל היכא דaicא עשה ול"ת זליך על ל"ת אף שיש כנגדו עשה מ"מ היכא דעתך ב' איסורין כגון יומם טוב וכלאים והיה דם צפור וחרש כדי לכסות דאף שלוקה על ל"ת דיו"ט על ל"ת דכלאים אינו לוקה כיון דבכלאים לי'יכא עשה דזוקא היכא במצווה אחת אי'יכא עשה ול"ת או הוא אמרין דאלים כהו ולוקין עליו אף שיש עשה כנגדו כיון שיש במצוות וזה עשה עמו אבל גבי כלאים דליך עשה בהדייה בשביב דעתמי ביום טוב לא תוסיף תחת כל הא דכלאים ללקות עליו וזה הוא פשוט בעניי...

8. בבל שבת דף ב"ה-כ"ה:

משנה. אין מדליקין בשם שריפה ביום טוב...

גמר. מי טעמא? - לפי שאין שורפין קדשים ביום טוב. מהני מיל?... רבashi אמר: (שבת) שבתון. - עשה, והוא ליה יום טוב עשה ולא תעשה, ואין עשה ודוחה את לא תעשה ועשה.

9. תוספות,קדושים שם

אך הקשה הר"ר יוסף מאיר ישראל על פירוש זה א"כ גבי אין מדליקין בשם שריפה ביום טוב (שבת ז' כה). משום די"ט עשה ולא תעשה ושריפת קדשים אינה אלא עשה שאינה חייבות בעשה ד"ט דהוי זמן גרמא וכי תוכל להדליק בשם שריפה ב"ט וכ"ת אין הכל נמי אמר לא לשתחמת תנא דלא אמר לך אלא מי אית לך למימר דעתך שיש עמר לאו אף הלאו אלים ולא דחי ליה עשה אף הכא הלאו אלים

10. שו"ת חתמן סופר חלק א' סימן ק"ג

ועל הקושיא הראשונה, לא מצאתי מעוזו"ג [דונשים פטורות] אלא בעשה אבל בלא הבא מכלל עשה שאינו דומה לתפלין מצחה והקהל חייבות, וכעת לא מצאתי דמיון אלא לעשות סחורה בפירוט שביעית ולא יכול אחר הבירור שהוא לאו הבא מכלל עשה וזמנן גרמא ובודאי נשים אסורותางנים, וה"ג לכם ולא לבוה נשים מוחזרות עפ"י שהוז"ג, אלא שלא חמיר מגוף הלאו דלא עשה מלאכה, וכיון שהוא גם لكم היה נודה אי לאו והלאו אלים, א"כ גם העשה ולכם דעתך מוחמתה לא נודה:

11. ספר המצוות לרמב"ם עשה ל"ת

והמצווה הל"ח היא שצווה הכרנו הנadol שישא בתוליה והוא אמרו ייח' (שם) והוא עשה בתוליה יקח. ובבואר אמרו (מחובות ל א"ש) עשה היה רבי עקיבא מזור אפילו מהיibi עשה. ובאריך ה כשייה כהן גדול בא על בלתי בתוליה שהיה אסורה לד' בעשה. שהשורש אצלן לאו הבא מכלל עשה עשה. הנה כבר התבאר שהיא מצוות עשה. ואמרו גם כן (הוריות יא ב, יב ב, יוש"נ) ומזכו על הבתוליה. והנה כבר הבהירו משפטי מצחה זו בששי מיבמות (טט - סא ב) ובמקומות מכתובות (ל, צז ב, צח א) וקדושיםין (י, א, סח א):

12. גראפ"פ, לא תעשה רס"ד

וגם בתרוס' ר"י' בסוגיא דיום שם כתוב דשמור אין באיסור אכילתו אלא לאו הבא מכלל עשה עין שם. וגם בספרי שביעית להסוברים דעתך לאו איסור אכילתן דעתך לאו. דהרי לא נפקא לנו אלא מדבריך זה לא נורע ולא נאוסף את תבאותנו...